

Madrid recupera el castell d'Eivissa per convertir-lo en parador de turisme

L'any 1973, l'exèrcit espanyol va abandonar el castell d'Eivissa i el va cedir a l'Ajuntament de la ciutat. Era la primera vegada en la història que l'estament militar renunciava a l'ús d'aquest complex de 6.220 metres quadrats de superfície i situat just al costat de la catedral de la ciutat, enmig del recinte emmurallat de Dalt Vila. Però el que havia de representar l'inici de l'ús civil i de la recuperació de l'edifici per a la cultura i la societat va acabar esdevenint tot el contrari. Des d'aquell any, el castell s'ha deteriorat i degradat, sotmès a un imparable procés d'abandó.

Durant tot aquest temps, les reunions institucionals per redactar un projecte de rehabilitació s'han comptat per centenars i les promeses de l'imminent inici de les obres han estat constants, com també ho ha estat l'incompliment dels compromisos.

El projecte rescatarà de l'abandó aquest edifici històric, situat al cor de la ciutat emmurallada de Dalt Vila. El Ministeri d'Indústria hi invertirà més de 20 milions d'euros a partir d'enguany.

Ara, però, es disposa per primera vegada d'un projecte consensuat políticament i que es troba llest per a l'adjudicació. L'organisme públic Paradores

de Turismo, depenent del Ministeri d'Indústria, ha impulsat la reconversió del castell d'Eivissa en un establiment més de la seua xarxa d'hotels, escampada per tot el territori estatal. El d'Eivissa serà, a més, el primer parador de totes les Balears, i estarà enclavat en un indret declarat Patrimoni de la Humanitat per la Unesco.

L'arribada de l'eivissenc Antoni Costa, exdiputat socialista i empresari turístic, a la presidència d'aquest organisme governamental ara fa tres anys va representar un fort impuls a aquesta idea, que ja havia estat estudiada fa temps però que mai no va arribar a prosperar. El projecte ja ha estat redactat i preveu respectar l'estructura essencial del castell d'Eivissa (que en realitat és un conjunt d'edificacions i dependències de diverses èpoques: musulmana, renaixentista i moderna), fent-la compatible amb l'ús hostaler. El parador tindrà 71 habitacions de 20 metres quadrats cadascuna, i també comptarà amb una zona dedicada a balneari, amb hidromassatges, piscines termals i altres comoditats pròpies d'un hotel de luxe. De fet, la seua categoria serà equiparable a les cinc estrelles, segons Paradores de Turismo.

Atesa la dificultat d'accés rodat al recinte de les muralles, el projecte preveu crear dos ascensors que comunicaran l'exterior i l'interior de Dalt Vila, amb un aparcament de cotxes a l'esplanada existent al peu de la fortificació.

"El vaixell insígnia dels paradors espanyols". La inversió del Ministeri en aquesta obra serà d'uns 20 milions d'euros i, segons Antoni Costa, el castell "esdevindrà el vaixell insígnia de tota la xarxa de paradors de turisme de l'estat", pel seu privilegiat enclavament "en un entorn envoltat d'història".

Costa remarca que aquest parador "serà un referent per a tots els altres, perquè serà l'únic que estarà ubicat en

La fi d'una llarga controvèrsia?

La degradació del Castell ha estat, durant més de trenta anys, un tema recurrent en les converses quotidianes i en l'actualitat informativa d'Eivissa, a part de constituir assumpte predilecte d'enfrontament polític. Inicialment, el debat va centrar-se en l'ús que s'havia de donar al castell, i en aquest sentit aparegueren diverses propostes, com la de dedicar-lo a seu protocol·lària del Consell Insular, Museu Arqueològic, hotel de luxe, centre de congressos, universitat... Pel camí, va esclatar també, a final dels anys vuitanta, la polèmica per l'aparició d'una empresa interessada a fer un hotel al castell que va resultar estar implicada en el narcotràfic.

Els estira-i-arrosses entre Consell Insular, Govern balear i Ajuntament d'Eivissa, fins i tot quan han estat governats pel mateix signe polític, han impedit també accelerar la solució del problema. Als anys noranta, les tres administracions firmaren un acord de finançament conjunt per restaurar el recinte, i fins i tot es va aprovar el projecte corresponent, però aquest no va prosperar i va quedar dins el calaix.

Quan la frustració ja començava a fer perdre tota esperança, la intervenció de Paradores de Turismo sembla que ha estat finalment la solució tan llargament esperada, tot i que alguns experts temen que la conversió d'un espai històric en un centre turístic malmeti els valors arquitectònics que té. Paradores de Turismo, pel seu costat, assegura que les parts més importants, com la torre de l'homenatge o la casa del Governador, que són també les més antigues, mantindran la seua fisonomia, tot i que adaptades als nous usos.

DIARI DE IBIZA

unes muralles que mirin a la mar". Aquest establiment, segons ell, "ajudarà en gran mesura a perllongar la temporada turística, que ara només és de tres mesos".

Per poder convocar el corresponent concurs d'obres, la Comissió Insular d'Urbanisme i Patrimoni del Consell Insular, dirigida per Joan Marí Tur (PP), va donar el vistiplau al projecte el passat 12 de gener. Marí Tur ha afirmat que mai no ha tingut intenció de boicotejar el parador, contràriament al que havia afirmat l'oposició, i ha emès un informe favorable al projecte que demostra l'esperit de col·laboració del Consell. D'aquesta manera, en pocs mesos s'iniciarien les feines, que han d'estar acabades en un termini màxim de dos anys.

Tot i l'abandó que pateix el castell, durant els darrers anys s'hi han fet algunes obres poc visibles però indispensables per a la posterior rehabilitació de l'estructura. Es tracta de la instal·lació de clavegueram i xarxa elèctrica al subsòl del recinte. Prèviament, es feren, durant l'època en què

DIARI DE IBIZA

A la imatge superior i a la de baix, a la dreta, el castell d'Eivissa. A baix, a l'esquerra, Antoni Costa, president de l'organisme públic Paradores de Turismo.

el Pacte Progressista governà el Consell Insular (1999-2003), excavacions arqueològiques que desenterraren algunes troballes d'importància, com ara cisternes púniques i romanes. A més, el Pacte també va rehabilitar una de les dependències del castell, situada al soterrani, l'anomenada Casa de la Ciutat, que ara servirà segurament per celebrar-hi reunions o conferències per aprofitar la gran capacitat que ofereix.

Una vegada hagin finalitzat les feines, s'espera que el complex ajudi a dinamitzar el barri de Dalt Vila, que, a pesar de la seua rellevància històrica, la població continua veient com un lloc poc atractiu per viure-hi, a causa de la peculiaritat de la seua configuració urbana i de les dificultats d'implantar-hi algunes infraestructures bàsiques.

Joan Lluís Ferrer